

ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Α΄

Κεφαλαίο 1

1 - 2

Παυλος αποστολος ΧΥ ΙΥ κατ' επιταγην ΘΥ σωτηρος ημων και ΧΥ ΙΥ της ελπιδος ημων Τιμοθεω γνησιω τεκνω εν πιστει, χαρις ελεος ειρηνη απο ΘΥ πατρος και ΧΥ ΙΥ του ΚΥ ημων.

3 - 11

Καθως παρεκαλεσα σε προσμειναι εν Εφεσω πορευομενος εις Μακεδονιαν, ινα παραγγειλης τισιν μη ετεροδιδασκαλειν μηδε προσεχειν μυθοις και γενεαλογιας απεραντοις, αιτινες εκζητησεις παρεχουσιν μαλλον η οικονομιαν ΘΥ την εν πιστει. το δε τελος της παραγγελιας εστιν αγαπη εκ καθαρας καρδιας και συνειδησεως αγαθης και πιστεως ανυποκριτου, ων τινες αστοχησαντες εξετραπησαν εις ματαιολογιαν θελοντες εινα νομοδιδασκαλοι, μη νοουντες μητε α λεγουσιν μητε περι τινων διαβεβαιουνται. Οιδαμεν δε οτι καλος ο νομος, εαν τις αυτω νομιμως χρηται, ειδως τουτο, οτι δικαιο νομος ου κειται, ανομοιοι δε και ανυποτακτοι, ασεβεσι και αμαρτωλοις, ανοσιοις και βεβηλοις, πατρολωιας και μητρολωιας, ανδροφονοις πορνοις αρσενοκοιταις ανδραποδισταις ψευσταις επιορκιοις, και ει τι ετερον τη υγιανουση διδασκαλια αντικειται κατα το ευαγγελιον της δοξης του μακαριου ΘΥ, ο επιστευθην εγω.

12 - 17

Χαριν εχω τω ενδυναμωσαντι με ΧΩ ΙΥ τω ΚΩ ημων, οτι πιστον με ηγησατο θεμενος εις διακονιαν το προτερον οντα βλασφημον και διωκτην και υβριστην, αλλα ηλεθηην, οτι αγνοων εποηισα εν απιστια· υπερεπλεονασεν δε η χαρις του ΚΥ ημων μετα πιστεως και αγαπης της εν ΧΩ ΙΥ. πιστος ο λογος και πασης αποδοχης αξιος, οτι ΧΣ ΙΣ ηλθεν εις τον κοσμον αμαρτωλους σωσαι, ων πρωτος ειμι εγω. αλλα δια τουτο ηλεθηην, ινα εν εμοι πρωτω ενδειξηται ΧΣ ΙΣ την απασαν μακροθυμιαν προς υποτοπωσιν των μελλοντων πιστευειν επ' αυτω εις ζωην αιωνιον. Τω δε βασιλει των αιωνων, αφθαρτω αορατω μονω ΘΩ, τιμη και δοξα εις τους αιωνας των αιωνων, αμην.

18 - 20

Ταυτην την παραγγελιαν παρατιθεμαι σοι, τεκνον Τιμοθεε, κατα τας προαγουσας επι σε προφητειας, ινα στρατευη εν αυταις την καλην στρατειαν εχων πιστιν και αγαθην συνειδησιν, ην τινες απωσαμενοι περι την πιστιν εναυαγησαν, ων εστιν Υμεναιος και Αλεξανδρος, ους παρεδωκα τω σατανα, ινα παιδευθωσιν μη βλασφημειν.

Κεφαλαίο 2

1 - 7

Παρακαλω ουν πρωτον παντων ποιεισθαι δεησεις προσευχας εντευξεις ευχαριστιας υπερ παντων ανθρωπων, υπερ βασιλευν και παντων των εν υπεροχη οντων, ινα ηρεμον και ησυχιον βιον διαγωμεν εν παση ευσεβεια και σεμνοτητι. τουτο καλον και αποδεκτον ενωπιον του σωτηρος ημων ΘΥ, ος παντας ανθρωπους θελει σωθηναι και εις επιγνωσιν αληθειας ελθειν. Εις γαρ ΘΣ, εις και μεσιτης ΘΥ και ανθρωπων, ανθρωπος ΧΣ ΙΣ, ο δους εαυτον αντλυτρον υπερ παντων, το μαρτυριον καιροις ιδιοις. εις ο ετεθην εγω κηρυξ και αποστολος, αληθειαν λεγω ου ψευδομαι, διδασκαλος εθνων εν πιστει και αληθεια.

8 - 15

Βουλομαι ουν προσευχεσθαι τους ανδρας εν παντι τοπω επαιροντας οσιοις χειρας χωρις οργης και διαλογισμου. Ωσαυτως γυναικας εν καταστολη κοσμιω μετα αιδους και σωφροσυνης κοσμειν εαυτας, μη εν πλεγμασιν και χρυσιω η μαργαριταις η ιματισμω πολυτελει, αλλ' ο πρεπει γυναιξιν επαγγελλομεναις θεοσεβειαν, δι' εργαων αγαθων. Γυνη εν ησυχια μανθανετω εν παση υποταγη· διδασκειν δε γυναικι ουκ επιτρεπω ουδε αυθεντειν ανδρος, αλλ' εινα εν ησυχια. Αδαμ γαρ πρωτος επλασθη, ειτα Εβα. και Αδαμ ουκ ηπατηθη, η δε γυνη εξαπατηθεισα εν παραβασει γεγονεν· σωθησεται δε δια της τεκνογονιας, εαν μεινωσιν εν πιστει και αγαπη και αγιασμω μετα σωφροσυνης· • πιστος ο λογος.

Κεφαλαίο 3

1

2 - 7

Ει τις επισκοπης ορεγεται, καλου εργου επιθυμει. δει ουν τον επισκοπον ανεπιλημpton εινα, μιας γυναικος ανδρα, νηφαλιον σωφρονα κοσμιον φιλοξενον διδακτικον, μη παροινον μη πληκτην, αλλα επιεικη αμαχον αφιλαργυρον, του ιδιου οικου καλως προϊσταμενον, τεκνα εχοντα εν υποταγη, μετα πασης σεμνοτητος (ει δε τις του ιδιου οικου προστηναι ουκ οιδεν, πως εκκλησιας ΘΥ επιμελησεται;), μη νεοφυτον, ινα μη τυφωθει εις κριμα εμπεση του διαβολου. δει δε και μαρτυριαν καλην εχειν απο των εξωθεν, ινα μη εις ονειδισμον εμπεση και παγίδα του διαβολου.

8 - 13

Διακονους ωσαυτως σεμνους, μη διλογους, μη οινω πολλω προσεχοντας, μη αισχροκερδεις, εχοντας το μυστηριον της πιστεως εν καθαρα συνειδησει. και ουτοι δε δοκιμαζεσθωσαν πρωτον, ειτα διακονειτωσαν ανεγκλητοι οντες. Γυναικας ωσαυτως σεμνας, μη διαβολου, νηφαλιους, πιστας εν πασιν. διακονοι εστωσαν μιας γυναικος ανδρες, τεκνων καλως προϊσταμενοι και των ιδιων οικων. οι γαρ καλως διακονησαντες βαθμον εαυτοις καλον περιποιουνται και πολλην παρρησιαν εν πιστει τη εν ΧΩ ΙΥ.

14 - 16 Ταυτα σοι γραφω ελπίζων ελθειν προς σε εν ταχει· εαν δε βραδυνω, ινα ειδης πως δει εν οικω ΘΥ αναστρεφεσθαι, ητις εστιν εκκλησια ΘΥ ζωντος, στυλος και εδραιωμα της αληθειας. και ομολογουμενος μεγα εστιν το της ευσεβειας μυστηριον· ος εφανερωθη εν σαρκι, εδικαιωθη εν ΠΝΙ, ωφθη αγγελιοις, εκηρυχθη εν εθνεσιν, επιστευθη εν κοσμω, ανελημφθη εν δοξη.

Κεφαλαιο 4

1 - 5 Το δε ΠΝΑ ρητως λεγει οτι εν υστεροις καιροις αποστησονται τινες της πιστεως προσεχοντες ΠΝΑσιν πλανοις και διδασκαλιας δαιμονιων, εν υποκρισει ψευδολογων, κεκαυστηριασμενων την ιδιαν συνειδησιν, κωλυοντων γαμειν, απεχεσθαι βρωματων, α ο ΘΣ εκτισεν εις μεταλημψιν μετα ευχαριστιας τοις πιστοις και επεγνωκοσι την αληθειαν. οτι παν κτισμα ΘΥ καλον και ουδεν αποβλητον μετα ευχαριστιας λαμβανομενον· αγιαζεται γαρ δια λογου ΘΥ και εντευξεως.

6 Ταυτα υποτιθεμενος τοις αδελφοις καλος εση διακονος ΧΥ ΝΥ, εντρεφομενος τοις λογοις της πιστεως και της καλης διδασκαλιας η παρηκολουθηκας.

7 - 8 Τους δε βεβηλους και γραωδεις μυθους παραιτου. Γυμναζε δε σεαυτον προς ευσεβειαν· η γαρ σωματικη γυμνασια προς ολιγον εστιν ωφελιμος, η δε ευσεβεια προς παντα ωφελιμος εστιν επαγγελιαν εχουσα ζωης της νυν και της μελλουσης.

9 πιστος ο λογος και πασης αποδοχης αξιος·

10 εις τουτο γαρ κοπιωμεν και αγωνιζομεθα, οτι ηλπικαμεν επι ΘΩ ζωντι, ος εστιν σωτηρ παντων ανθρωπων μαλιστα πιστων.

11 Παραγγελλε ταυτα και διδασκε.

12 Μηδεις σου της νεοτητος καταφρονειτω, αλλα τυπος γινου των πιστων εν λογω, εν αναστροφη, εν αγαπη, εν πιστει, εν αγνεια.

13 εως ερχομαι προσεχε τη αναγνωσει, τη παρακλησει, τη διδασκαλια.

14 μη αμελει του εν σοι χαρισματος, ο εδοθη σοι δια προφητειας μετα επιθεσεως των χειρων του πρεσβυτεριου.

15 ταυτα μελετα, εν τουτοις ισθι, ινα σου η προκοπη φανερα η πασιν.

16 επεχε σεαυτω και τη διδασκαλια, επιμενε αυτοις· τουτο γαρ ποιων και σεαυτον σωσεις και τους ακουοντας σου.

Κεφαλαιο 5

1 - 2 Πρεσβυτερω μη επιπληξης αλλα παρακαλει ως πατερα, νεωτερους ως αδελφους, πρεσβυτερας ως μητερας, νεωτερας ως αδελφας εν παση αγνεια.

3 - 8 Χηρας τιμα τας οντως χηρας. ει δε τις χηρα τεκνα η εκγονα εχει, μανθανετωσαν πρωτον τον ιδιον οικον ευσεβειν και αμοιβας αποδιδοναι τοις προγονοις· τουτο γαρ εστιν αποδεκτον ενωπιον του ΘΥ. η δε οντως χηρα και μεμονωμενη ηλπικεν επι ΘΝ και προσμενει ταις δεησεσιν και ταις προσευχαις νυκτος και ημερας, η δε σπαταλωσα ζωσα τεθηκεν. και ταυτα παραγγελλε, ινα ανεπιλημπτοι ωσιν. ει δε τις των ιδιων και μαλιστα οικειων ου προνοει, την πιστιν ηρνηται και εστιν απιστου χειρων.

9 - 16 Χηρα καταλεγεσθω μη ελαττον ετων εξηκοντα γεγονυια, ενος ανδρος γυνη, εν εργοις καλοις μαρτυρουμενη, ει ετεκνοτροφησεν, ει εξενοδοχησεν, ει αγιων ποδας ενιψεν, ει θλιβομενοις επηρκεσεν, ει παντι εργω αγαθω επηκολουθησεν. νεωτερας δε χηρας παραιτου· οταν γαρ καταστηνιασωσιν του ΧΥ, γαμειν θελουσιν εχουσαι κριμα οτι την πρωτην πιστιν ηθετησαν· αμα δε και αργαι μανθανουσιν περιερχομεναι τας οικιας, ου μονον δε αργαι αλλα και φλυαροι και περιεργοι, λαλουσαι τα μη δεοντα. Βουλομαι ουν νεωτερας γαμειν, τεκνογονειν, οικοδεσποτειν, μηδεμιαν αφορμην διδοναι τω αντικειμενω λαιδωριας χαριν· ηδη γαρ τινες εξετραπησαν οπισω του σατανα. ει τις πιστη εχει χηρας, επαρκειτω αυταις και μη βαρεισθω η εκκλησια, ινα ταις οντως χηραις επαρκεση.

17 - 18 Οι καλως προεστωτες πρεσβυτεροι διπλης τιμης αξιουσθωσαν, μαλιστα οι κοπιωντες εν λογω και διδασκαλια. λεγει γαρ η γραφη· **βουν αλωοντα ου φιμωσεις**, και· **αξιος ο εργατης του μισθου αυτου**.

19 κατα πρεσβυτερου κατηγοριαν μη παραδεχου, εκτος ει μη **επι δυο η τριων μαρτυρων**.

20 Τους αμαρτανοντας ενωπιον παντων ελεγγε, ινα και οι λοιποι φοβον εχωσιν.

- 21 Διαμαρτυρομαι ενωπιον του ΘΥ και ΧΥ ΙΥ και των εκλεκτων αγγελων, ινα ταυτα φυλαξης χωρις προκριματος, μηδεν ποιων κατα προσκλισιν.
- 22 χειρας ταχεως μηδενι επιτιθει μηδε κοινωνει αμαρτιας αλλοτριας· σεαυτον αγνον τηρει.
- 23 Μηκετι υδροποτει, αλλα οινω ολιγω χρω δια τον στομαχον και τας πυκνας σου ασθeneιας.
- 24 - 25 Τινων ανθρωπων αι αμαρτια προδηλοι εισιν προαγουσαι εις κρισιν, τισιν δε και επακολουθουσιν· ωσαυτως και τα εργα τα καλα προδηλα, και τα αλλως εχοντα κρυβηναι ου δυνανται.
- Κεφαலைο 6
- 1 - 2 Οσοι εισιν υπο ζυγον δουλοι, τους ιδιους δεσποτας πασης τιμης αξιους ηγεισθωσαν, ινα μη το ονομα του ΘΥ και η διδασκαλια βλασφημηται. οι δε πιστους εχοντες δεσποτας μη καταφρονειτωσαν, οτι αδελφοι εισιν, αλλα μαλλον δουλευετωσαν, οτι πιστοι εισιν και αγαπητοι οι της ευεργεσιας αντιλαμβανομενοι· ταυτα διδασκε και παρακαλει.
- 3 - 5 ει τις ετεροδιδασκαλει και μη προσερχεται υγιαινουσιν λογοις τοις του ΚΥ ημων ΙΥ ΧΥ και τη κατ' ευσεβειαν διδασκαλια, τετυφωται, μηδεν επισταμενος, αλλα νοσων περι ζητησεις και λογομαχιας, εξ ων γινεται φθονος ερις βλασφημιαι, υπονοιαι πονηραι, διαπαρατριβαι διεφθαρμενων ανθρωπων τον νουν και απεστερημενων της αληθειας, νομιζοντων πορισμον ειναι την ευσεβειαν.
- 6 - 8 Εστιν δε πορισμος μεγας η ευσεβεια μετα αυταρκειας· ουδεν γαρ εισηνεγκαμεν εις τον κοσμον, οτι ουδε εξενεγκειν τι δυναμεθα· εχοντες δε διατροφας και σκεπασματα, τουτοις αρκεσθησομεθα.
- 9 - 10 οι δε βουλομενοι πλουτειν εμπιπτουσιν εις πειρασμον και παγιδα και επιθυμιας πολλας ανοητους και βλαβερας, αιτινες βυθιζουσιν τους ανθρωπους εις ολεθρον και απωλειαν. ριζα γαρ παντων των κακων εστιν η φιλαργυρια, ης τινες ορεγομενοι απεπλανηθησαν απο της πιστεως και εαυτους περιπειραν οδυνας πολλαις.
- 11 - 12 Συ δε, ω ανθρωπε ΘΥ, ταυτα φευγε· δωκε δε δικαιοσυνην ευσεβειαν πιστιν, αγαπην υπομονην πραυπαθιαν. αγωνιζου τον καλον αγωνα της πιστεως, επιλαβου της αιωνιου ζωης, εις ην εκληθης και ωμολογησας την καλην ομολογιαν ενωπιον πολλων μαρτυρων.
- 13 - 16 παραγγελω σοι ενωπιον του ΘΥ του ζωογονουντος τα παντα και ΧΥ ΙΥ του μαρτυρησαντος επι Ποντιου Πιλατου την καλην ομολογιαν, τηρησαι σε την εντολην ασπιλον ανεπιλημpton μεχρι της επιφανειας του ΚΥ ημων ΙΥ ΧΥ, ην καιροις ιδιαις δειξει ο μακαριος και μονος δυναστης, ο βασιλευς των βασιλευοντων και ΚΣ των κυριευοντων, ο μονος εχων αθανασιαν, φως οικων απροσιτον, ον ειδεν ουδεις ανθρωπων ουδε ιδειν δυναται· ω τιμη και κρατος αιωνιον, αμην.
- 17 - 19 Τοις πλουσιοις εν τω νυν αιωνι παραγγελλε μη υψηλοφρονειν μηδε ηλπικεναι επι πλουτου αδηλοτητι αλλ' επι ΘΩ τω παρεχοντι ημιν παντα πλουσιως εις απολαυσιν, αγαθοεργειν, πλουτειν εν εργοις καλοις, ευμεταδοτους ειναι, κοινωνικους, αποθησαυριζοντας εαυτοις θεμελιον καλον εις το μελλον, ινα επιλαβωνται της οντως ζωης.
- 20 - 21 Ω Τιμοθεε, την παραθηκην φυλαξον εκτρεπομενος τας βεβηλους κenoφωνιας και αντιθεσεις της ψευδωνυμου γνωσεως, ην τινες επαγγελλομενοι περι την πιστιν ηστοχησαν. Η χαρις μεθ' υμων.

1 Timotheos: Textual Critical Edition

Basis of *The Way To Yahuweh* Translation